

[Finansministeren.]

i Folketinget, udtalte han nogle Ord, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse gerne vil citere. Det var den 22. November 1934, og Udtalelserne findes Sp. 1820. Det ærede konservative Medlem af Folketinget udtalte da følgende:

„Baggrunden for Fremsættelsen af de Bemærkninger, som den Dag blev fremsat her i Tinget, var Venstre-Landstingsgruppens betingelsesløse Anerkendelse af Kanslergade-Forliget, en Handling, hvorved Landstinget udslattede sig selv som politisk Faktor og Slutstenen blev sat paa en Udvikling, der mere og mere ensrettede de to Ting, saaledes at vi efterhaanden havde udviklet os til at have et Forfatningssystem, hvor vi havde to Kamre, i Virkeligheden af nøjagtig samme Karakter, af samme Type, behæftet med de samme Svagheder og Brist.“

Og det ærede konservative Medlem fortsatte længere nede paa samme Spalte:

„Gennem hele denne Udvikling og først og fremmest gennem Landstingsvenstres Anerkendelse af Kanslergade-Forliget undergravedes det saglige Forsvar for Landstinget, og derved blev det naturligt at tage Spørgsmaalet om en Udformning af Tokammer-Systemet op til en Prøvelse, til en Undersøgelse, thi det er ikke let at føre et sagligt Forsvar for, at det skal være nødvendigt at have to Kamre paa tilsammen 225 Medlemmer, naar de er saa ensartede, som Tilfældet efterhaanden er blevet.“

Man vil se: der var ingen Beskyttelse for det konservative Mindretal, og det konservative Mindretal følte sig i dette Tilfælde fuldstændig svigtet af Venstre og ønskede derfor, at der skete en Ændring i hele vort Forfatningssystem. Men, som jeg sagde før, den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti følte sig i Gaar tryk herovre, fordi Venstre saa blankt havde afvist Forslaget her. De to Partier føler sig altsaa beskyttede i de Perioder, hvor de er enige; saa snart Uenigheden indtræffer, er der derimod ingen Beskyttelse for det Mindretal, som ikke er med i Konsortiet.

Man kan gaa imod dette Forslag, men det bryder og gør overalt, ogsaa inden for de to Partier, ikke mindst inden for Det konservative Folkeparti. Det nugældende

System kan ikke opretholdes i Længden. Selv om man maaske om nogle Dage kan stemme dette Forslag ned her i Tinget, er der for mig ingen Tvivl om, at det vil komme tilbage atter og atter, indtil den Dag indtræffer — og jeg tror ikke, den er langt borte —, da det vil være muligt at gennemføre Forslag om den lige og almindelige Valgret.

Hauch: Jeg havde ventet, at den højtærede fungerende Statsminister ved denne Lejlighed over for det høje Landsting vilde have fremsat en Begrundelse for dette Forslag, en Begrundelse, der politisk søgte at godtgøre Nødvendigheden af Forslagets Gennemførelse. Jeg skal ikke gaa i Rette med den højtærede fungerende Statsminister, fordi han ikke har gjort det, men det overrasker mig og skuffer mig, at den højtærede Finansminister ikke har gjort det. Den højtærede Finansminister har en lang politisk Løbebane bag sig, den højtærede Finansminister har — det erkender jeg — gjort en betydelig politisk Indsats i sit lange Liv, og naar det nu er faldet i hans Lod over for det høje Landsting at forelægge og forsvare dette Forslag, saa havde jeg haabet og ventet, at der var kommet en Udredning med politisk underbyggede Synspunkter, som godtgjorde Forslagets Berettigelse. Det maatte jeg altsaa savne.

Men hvad der skuffede mig endnu mere, det var, at den højtærede Finansminister i sine Bemærkninger til mig før anførte, at min Tale i Gaar gav ham det Indtryk, at jeg i Virkeligheden ikke havde andet at udsætte paa det foreliggende Forslag, end at det ikke var vidtgaaende nok. Det er en Argumentationsform, jeg ikke forstaar, og navnlig ikke forstaar under Hensyn til den Maade, hvorpaa jeg i Gaar omtalte dette Forslag. Og naar den højtærede Finansminister tilføjede, at det Synspunkt, som jeg gav Udtryk for, nærmest falder sammen med Kommunisternes Opfattelse, saa skuffes jeg over, at den højtærede Finansminister anvender en Argumentation af den Beskaffenhed over for mine Udtalelser i Gaar.

Den højtærede Finansminister mindede om, at Venstre i sin Tid havde staaet sammen med Socialdemokratiet i Kampen om at tilbageerobre Junigrundloven, som var tabt gennem Revisionsforfatningen af 1866. Det er rigtigt. Men det er ikke rigtigt, naar den